Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 13 päivänä kesäkuuta 2008,

taajuusalueen 2 500-2 690 MHz käytön yhdenmukaistamisesta sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan yhteisössä pystyviä maanpäällisiä järjestelmiä varten

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 2625)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/477/EY)

(EUVL L 163, 24.6.2008, s. 37)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2020/636, annettu 8 päivänä toukokuuta 2020	L 149	3	12.5.2020

▼B

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 13 päivänä kesäkuuta 2008,

taajuusalueen 2 500-2 690 MHz käytön yhdenmukaistamisesta sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan yhteisössä pystyviä maanpäällisiä järjestelmiä varten

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 2625)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/477/EY)

1 artikla

Tämän päätöksen tavoitteena on yhdenmukaistaa ehdot, jotka koskevat taajuusalueen 2 500–2 690 MHz saatavuutta ja tehokasta käyttöä sähköisen viestinnän palvelujen tarjontaan soveltuvia maanpäällisiä järjestelmiä varten.

2 artikla

▼M1

1. Jäsenvaltioiden on tämän päätöksen liitteessä esitettyjen parametrien mukaisesti muulla kuin yksinoikeuteen perustuvalla tavalla varattava ja asetettava saataville taajuusalue 2 500–2 690 MHz sähköisen viestinnän palvelujen tarjontaan soveltuvia maanpäällisiä järjestelmiä varten.

2. Jäsenvaltiot, jotka tämän päätöksen voimaantulopäivänä käyttävät osakaistan 2 570–2 620 MHz ulkopuolella aikajakokanavointia tai pelkkää laskevaa siirtotietä, voivat päätöksen N:o 676/2002/EY 4 artiklan 5 kohdan nojalla pyytää siirtymäkautta tämän päätöksen täytäntöönpanoa varten.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut järjestelmät tarjoavat riittävän suojan naapuritaajuuksilla toimiville järjestelmille.

▼M1

3 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kertomus tämän päätöksen täytäntöönpanosta viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2021.

▼B

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼M1

LIITE

2 ARTIKLASSA TARKOITETUT PARAMETRIT

A. MÄÄRITELMÄT

Aktiivisilla antennijärjestelmillä, jäljempänä AAS, tarkoitetaan tukiasemaa ja antennijärjestelmää, jossa antennielementtien välistä amplitudia ja/tai vaihetta muutetaan jatkuvasti siten, että tuloksena saatava antennin suuntakuvio vaihtelee vastauksena radioympäristön lyhytaikaisiin muutoksiin. Tähän ei sisälly pitkän aikavälin säteen muokkaaminen, kuten kiinteä sähköinen kallistus alaspäin. Aktiivisen antennijärjestelmän tukiasemissa antennijärjestelmä on integroitu osaksi tukiasemajärjestelmää tai -tuotetta.

Ei-aktiivisilla antennijärjestelmillä, jäljempänä ”ei-AAS”, tarkoitetaan tukiasemaa ja antennijärjestelmää, jossa yksi tai useampi antenniliitin on liitetty yhteen tai useampaan erikseen suunniteltuun passiiviseen antennielementtiin radioaaltojen lähettämiseksi. Antennielementteihin tulevien signaalien amplitudia ja vaihetta ei muuteta jatkuvasti vastauksena radioympäristön lyhytaikaisiin muutoksiin.

Synkronoidulla toiminnalla tarkoitetaan kahden tai useamman erillisen aikajakokanavointiverkon (Time Division Duplex, TDD) käyttöä, jossa ei tapahdu samanaikaista nousevan siirtotien (päätelaitteesta tukiasemaan) ja laskevan siirtotien (tukiasemasta päätelaitteeseen) siirtoa eli kaikkina hetkinä kaikki verkot toteuttavat joko laskevan tai nousevan siirtotien lähetystä. Tämä edellyttää kaikkien laskevan tai nousevan siirtotien lähetysten synkronointia kaikissa kyseisissä aikajakokanavointiverkoissa sekä kehyksen aloituksen synkronointia kaikkien verkkojen välillä.

Synkronoimattomalla toiminnalla tarkoitetaan kahden tai useamman erillisen aikajakokanavointiverkon käyttöä, jossa minä tahansa hetkenä vähintään yksi verkko toteuttaa laskevan siirtotien siirtoa ja samalla vähintään yksi verkko toteuttaa nousevan siirtotien siirtoa. Tämä saattaa tapahtua, jos aikajakokanavointiverkot joko eivät mukauta kaikkia laskevan ja nousevan siirtotien lähetyksiä tai eivät synkronoidu kehyksen alussa.

Puolisynkronoidulla toiminnalla tarkoitetaan kahden tai useamman erillisen aikajakokanavointiverkon käyttöä, jossa osa kehyksestä on synkronoidun toiminnan mukainen, mutta jäljelle jäävä kehyksen osa on synkronoimattoman toiminnan mukainen. Tämä edellyttää kehysrakenteen käyttämistä kaikissa kyseisissä aikajakokanavointiverkoissa, mukaan lukien aikavälit, joissa laskevaa/nousevaa suuntaa ei ole täsmennetty, sekä synkronointia kehyksen alussa kaikissa verkoissa.

Ekvivalenttisella isotrooppisella säteilyteholla, jäljempänä ”EIRP”, tarkoitetaan antenniin syötetyn tehon ja antennivahvistuksen tuloa määräsuunnassa suhteessa isotrooppiseen antenniin (absoluuttinen eli isotrooppinen vahvistus);

Kokonaissäteilyteholla, jäljempänä ”TRP”, tarkoitetaan komposiittiantennin säteilemää tehoa. Se vastaa antennin ryhmäjärjestelmään syötetyn ottotehon kokonaismäärää vähennettynä mahdollisilla antenniryhmäjärjestelmän häviöillä. TRP:llä tarkoitetaan koko säteilyalueella kaikkiin suuntiin aiheutetun säteilytehon integraalia:

$$TRP \overset{\text{def}}{=} \frac{1}{4\pi}\int_0^{2\pi}\int_0^{\pi} P(\theta,\varphi)\sin(\theta)d\theta d\varphi$$

jossa P(θ,φ) on antenniryhmäjärjestelmän säteilemä teho suuntaan (θ,φ) saatuna kaavasta

$$P(\theta,\varphi) = P_{Tx}g(\theta,\varphi)$$

▼M1

jossa P_{Tx} ilmaisee antenniryhmäjärjestelmään syötetyn tehon (watteina) ja $g(\theta,\varphi)$ antenniryhmäjärjestelmän suuntavahvistuksen suunnassa (θ, φ).

B. YLEISET PARAMETRIT

1) Käyttöön osoitettavat lohkokoot ovat 5,0 MHz:n kerrannaisia;

2) Taajuusalueella 2 500–2 690 MHz FDD-toimintamuodon (Frequency Division Duplex) dupleksiväli on 120 MHz, ja päätelaitteen lähetyksissä (nouseva siirtotie) käytetään taajuusalueen alempaa osaa 2 500–2 570 MHz ja tukiasemien lähetyksissä (laskeva siirtotie) taajuusalueen ylempää osaa 2 620–2 690 MHz;

3) Osakaistaa 2 570–2 620 MHz on käytettävä aikajakokanavointiverkkoon tai tukiasemien lähetyksiin (pelkkä laskeva siirtotie). Suojakaista, jota tarvitaan taajuuskäytön yhteensopivuuden varmistamiseksi jommallakummalla rajalla (2 570 MHz tai 2 620 MHz), on päätettävä kansallisesti osakaistalla 2 570–2 620 MHz.

C. TUKIASEMIEN TEKNISET EHDOT – BEM-ARVOT

Seuraavassa esitetty tukiasemien tekninen parametri BEM (Block Edge Mask) on yksi naapuriverkkojen rinnakkaistoiminnan keskeisistä edellytyksistä, kun kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tällaisten naapuriverkkojen operaattorien välillä ei ole tehty. Myös vähemmän tiukkoja teknisiä parametreja voidaan käyttää, jos tällaisten verkkojen operaattorit sopivat niiden käytöstä, edellyttäen, että nämä operaattorit noudattavat edelleen muiden palvelujen, sovellusten tai verkkojen suojaamiseen sovellettavia teknisiä ehtoja ja rajat ylittävästä koordinoinnista johtuvia velvoitteita.

BEM koostuu useista osatekijöistä, jotka esitetään taulukossa 1. Lohkonsisäistä tehorajaa sovelletaan operaattorille osoitettuun lohkoon. Perustason tehoraja, jonka tarkoituksena on suojata 2,6 GHz:n taajuusalueella olevia muiden operaattorien taajuuksia, ja siirtymäalueen tehoraja, joka mahdollistaa rajataajuussuodatuksen siirtymän lohkonsisäisestä tehorajasta perustason tehorajaan, edustavat lohkonulkoisen tehon osatekijöitä.

Tehorajat ilmoitetaan erikseen ei-AAS:n ja AAS:n osalta. Ei-AAS:n osalta tehorajoja sovelletaan keskimääräiseen EIRP:hen. AAS:n osalta tehorajoja sovelletaan keskimääräiseen TRP:hen ([1]). Keskimääräinen EIRP tai keskimääräinen TRP lasketaan tietyn aikavälin keskiarvona ja tietyllä mittauskaistanleveydellä. Ajan suhteen keskimääräinen EIRP tai keskimääräinen TRP määritetään signaalipurskeiden aktiivijakson keskiarvona, ja se vastaa yhtä tehonsäädön asetusta. Taajuuden suhteen keskimääräinen EIRP tai keskimääräinen TRP määritetään mittauskaistanleveydellä jäljempänä taulukoissa 2–8 esitetyllä tavalla ([2]). Yleensä, ja mikäli toisin ei mainita, BEM-tehorajat vastaavat laitteen säteilemää yhteenlaskettua tehoa kaikki lähetysantennit mukaan luettuina, paitsi ei-AAS-tukiasemien perus- ja siirtymävaatimusten osalta, jotka määritetään antennikohtaisesti.

([1]) Kokonaissäteilyteho TRP mittaa antennin säteilemän tehon tosiasiallista suuruutta. EIRP ja TRP ovat samanarvoiset isotrooppisten antennien osalta.

([2]) Vaatimustenmukaisuuden testaamiseen käytetyn mittauslaitteiston todellinen mittauskaistanleveys voi olla pienempi kuin kyseisissä taulukoissa yksilöity mittauskaistanleveys.

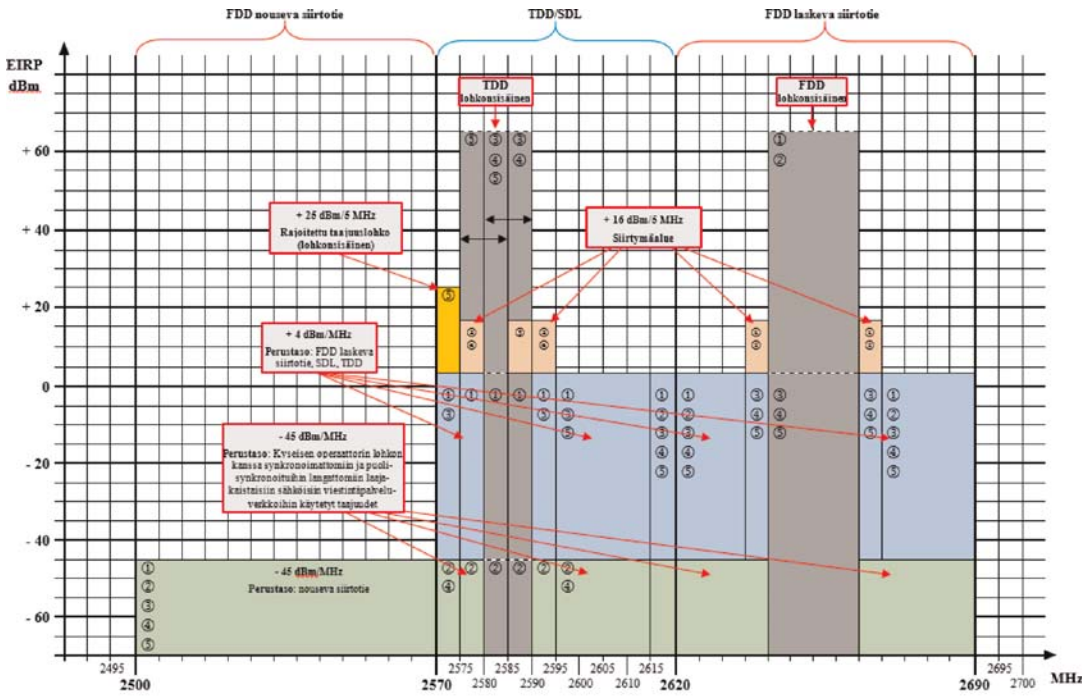
▼M1

FDD AAS -tukiasemien ylimääräinen perustason raja on lohkonulkoinen tehoraja, jota voidaan käyttää tarvittavan radioastronomialiikenneasemien (RAS) koordinointialueen pienentämiseksi ja RAS:n suojaamiseksi viereisellä taajuusalueella 2 690–2 700 MHz tietyillä maantieteellisillä alueilla.

Kansallisella tasolla sovellettavia toimenpiteitä, kuten pfd-raja-arvoja, sovelletaan edelleen yli 2 700 MHz:n taajuudella toimivien erityyppisten tutkien suojaamiseksi, ottaen huomioon, että operaattoreiden voi olla monimutkaisempaa noudattaa pfd-raja-arvoa, koska AAS-järjestelmiä ei voida varustaa ylimääräisillä ulkoisilla suodattimilla.

Tällä taajuusalueella toimiville laitteille voidaan sallia myös muita kuin jäljempänä esitettyjä EIRP- tai TRP-rajoja sillä edellytyksellä, että käytössä on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/53/EU ([1]) mukaisia tarvittavia häiriönvähentämistekniikoita, jotka tarjoavat vähintään yhtä hyvän suojan kuin kyseisen direktiivin olennaiset vaatimukset.

Esimerkkejä tukiaseman BEM-osatekijöistä ja tehorajoista ei-AAS:n osalta

1. Yhdistetyt BEM-osatekijät ei-AAS-FDD-lohkolle (yli 2620 MHz) ja pelkkä laskevan siirtotien käyttö taajuusalueella 2570–2620 MHz.
2. Yhdistetyt BEM-osatekijät ei-AAS-FDD-lohkolle, kun TDD-verkkoja (synkronoituja/synkronoimattomia) taajuusalueella 2570–2620 MHz.
3. Yhdistetyt BEM-osatekijät synkronoiduille ei-AAS-TDD-lohkoille / pelkän laskevan siirtotien lohkoille.
4. Yhdistetyt BEM-osatekijät synkronoimattomille ei-AAS-TDD-lohkoille.
5. Yhdistetyt BEM-osatekijät synkronoiduille ei-AAS-TDD-lohkoille / pelkän laskevan siirtotien lohkoille ja rajoitetulle taajuuslohkolle taajuusalueella 2570–2575 MHz.

Selvennys kuvaan

Sovellettava BEM-raja on aina välittömästi kyseisen luvun (1–5) yläpuolella.

Taulukko 1

BEM-parametrin osatekijöiden määritelmät

BEM-osatekijä	Määritelmä
Lohkonsisäinen	Viittaa lohkoon, jolle BEM määritetään.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/53/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014 , radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta (EUVL L 153, 22.5.2014, s. 62).

▼M1

BEM-osatekijä	Määritelmä
Perustaso	Langattomiin laajakaistaisiin sähköisiin viestintäpalveluihin käytettävät taajuudet alueella 2 500–2 690 MHz, lukuun ottamatta operaattorille osoitettua lohkoa ja vastaavia siirtymäalueita.
Siirtymäalue	Taajuudet 0–5,0 MHz operaattorille osoitetun lohkon alapuolella ja 0–5,0 MHz lohkon yläpuolella. Siirtymäalueita ei sovelleta muille operaattoreille osoitettuihin TDD-lohkoihin, jos verkot eivät ole synkronoituja. Siirtymäalueita ei sovelleta alle 2 500 MHz:n tai yli 2 690 MHz:n taajuuksiin.
Ylimääräinen perustaso	Taajuudet välillä 2 690–2 700 MHz.

Sellaisten maantieteellisesti vierekkäisten verkkojen rinnakkainen toiminta, joissa käytetään 2,6 GHz:n taajuusalueella olevia vierekkäisiä taajuuslohkoja, voi edellyttää erityistoimenpiteitä radiohäiriöiden lieventämiseksi. Tavallisesti olisi sovellettava vähintään 5 MHz:n taajuusväliä, kun kyseessä on kaksi vierekkäistä synkronoimatonta TDD-verkkoa tai FDD-verkon viereinen TDD-verkko. Tällainen erottelu olisi toteutettava joko jättämällä 5 MHz:n lohko varovyöhykkeeksi ja kokonaan käyttämättä tai käyttämällä kyseistä 5 MHz:n lohkoa noudattaen tiukempia BEM-parametriarvoja (rajoitettu taajuuslohko). Kaikenlaiseen käyttöön 5 MHz:n varovyöhykkeellä kohdistuisi tavallista suurempi häiriöriski.

Vierekkäisten FDD- ja TDD-verkkojen rinnakkaisen toiminnan varmistamiseksi rajoitettu taajuuslohko 2 570–2 575 MHz (lukuun ottamatta pelkän nousevan siirtotien TDD-verkon käyttöä tässä lohkossa) olisi otettava käyttöön kaikissa konfiguraatioissa, joissa vierekkäin ovat i) FDD-AAS ja TDD-ei-AAS ja ii) FDD-ei-AAS ja TDD-AAS. Lisäksi taajuuslohkolla 2 615–2 620 MHz, joka on välittömästi laskevan FDD-siirtotien vieressä, häiriöiden riski voi kasvaa laskevan FDD-siirtotien lähetteiden vuoksi.

Muun taajuuslohkon kuin rajoitetun taajuuslohkon BEM-arvot saadaan yhdistämällä taulukoista 2, 3 ja 4 niin, että kunkin taajuuden raja-arvoksi otetaan joko perustason tehoraja tai lohkonsisäinen tehoraja sen mukaan, kumpi on korkeampi.

Rajoitetun taajuuslohkon BEM-arvot saadaan yhdistämällä taulukoista 3 ja 5 niin, että kunkin taajuuden raja-arvoksi otetaan joko perustason tehoraja tai lohkonsisäinen tehoraja sen mukaan, kumpi on korkeampi.

Lisäksi tukiasemilla, joilla on antennien sijoittamista koskevia rajoituksia, eli kun tukiasemien antennit sijoitetaan sisätiloihin tai kun antennin korkeus on tietyn korkeuden alapuolella, jäsenvaltio voi käyttää vaihtoehtoisia BEM-tehorajoja kansallisella tasolla. Näissä tapauksissa ei-AAS:n rajoitettuun taajuuslohkoon voidaan soveltaa taulukon 6 mukaista BEM-arvoa edellyttäen, että taulukon 3 vaatimukset täyttyvät maantieteellisillä rajoilla muiden jäsenvaltioiden kanssa ja taulukon 5 vaatimukset täyttyvät kyseisen jäsenvaltion koko alueella. Sellaisen AAS:n osalta, jolla on antennin sijoittamista koskevia rajoituksia, voidaan tapauskohtaisesti edellyttää vaihtoehtoisia kansallisia toimenpiteitä, jotka poikkeavat taulukosta 3 tai 5.

▼M1

Taulukko 2

Lohkonsisäinen tehoraja ei-AAS- ja AAS-tukiasemille

BEM-osatekijä	Ei-AAS:n EIRP-raja	AAS:n TRP-raja
Lohkonsisäinen	Ei pakollinen. Jos jäsenvaltio asettaa ylärajan, voidaan soveltaa arvoa väliltä 61 dBm/5 MHz – 68 dBm/5 MHz antennia kohti.	Ei pakollinen. Jos jäsenvaltio asettaa ylärajan, voidaan soveltaa arvoa väliltä 53 dBm/5 MHz – 60 dBm/5 MHz solua kohti (*).

(*) Monisektorisessa tukiasemassa säteilytehorajaa sovelletaan kuhunkin sektoriin.

Taulukko 3

Perustason tehoraja ei-AAS- ja AAS-tukiasemille

BEM-osatekijä	Taajuusalue	Ei-AAS:n suurin keskimääräinen EIRP-raja antennia kohti	AAS:n suurin keskimääräinen TRP-raja solua kohti (*)
Perustaso	FDD, laskeva siirtotie; Tarkasteltavana olevan TDD-lohkon kanssa synkronoidut TDD-lohkot; TDD-lohkot, joita käytetään pelkässä laskevassa siirtotiessä (**); Taajuusalue 2 615–2 620 MHz.	+ 4 dBm/MHz	+ 5 dBm/MHz (***)
	Taajuusalueen 2 500–2 690 MHz taajuudet, jotka eivät kuulu edellisen rivin määritelmän piiriin.	– 45 dBm/MHz	– 52 dBm/MHz

(*) Monisektorisessa tukiasemassa säteilytehorajaa sovelletaan kuhunkin sektoriin.
(**) FDD AAS:n käyttöönotto ei vaikuta ei-AAS:n/AAS:n pelkän laskevan siirtotien käyttöedellytyksiin.
(***) Kun tätä perustason rajaa sovelletaan laskevan siirtotien lähetystaajuuksien suojaamiseen, raja perustuu oletukseen siitä, että lähetykset ovat peräisin makrotukiasemalta. On huomattava, että pienalueen langattomia liityntäpisteitä (mikrosoluja) voidaan ottaa käyttöön pienemmissä korkeuksissa ja siten lähempänä päätelaitteita, mikä voi johtaa suurempiin häiriöihin, jos käytetään edellä esitettyjä tehorajoja.

Selvennys taulukkoon 3

Sekä EIRP- että TRP-raja on integroitu 1 MHz:n kaistanleveydelle.

Taulukko 4

Siirtymäalueen tehoraja ei-AAS- ja AAS-tukiasemille

BEM-osatekijä	Taajuusalue	Ei-AAS:n suurin keskimääräinen EIRP-raja antennia kohti	AAS:n suurin keskimääräinen TRP-raja solua kohti (*)
Siirtymäalue	-5,0–0 MHz lohkon alareunasta tai 0–5,0 MHz lohkon yläreunasta	+ 16 dBm/5 MHz (**)	+ 16 dBm/5 MHz (**)

(*) Monisektorisessa tukiasemassa säteilytehorajaa sovelletaan kuhunkin sektoriin.
(**) Tämä raja perustuu oletukseen siitä, että lähetykset ovat peräisin makrotukiasemalta. On huomattava, että pienalueen langattomia liityntäpisteitä (mikrosoluja) voidaan ottaa käyttöön pienemmissä korkeuksissa ja siten lähempänä päätelaitteita, mikä voi johtaa suurempiin häiriöihin, jos käytetään tätä tehorajaa. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat vahvistaa kansallisella tasolla alemman rajan.

▼M1

Taulukko 5

Lohkonsisäinen tehoraja ei-AAS- ja AAS-tukiasemille rajoitetun lohkon osalta

BEM-osatekijä	Taajuusalue	Ei-AAS:n EIRP-raja antennia kohti	AAS:n TRP-raja solua kohti (*)
Lohkonsisäinen	Rajoitetun lohkon taajuusalue	+ 25 dBm/5 MHz	+ 22 dBm/5 MHz (**)

(*) Monisektorisessa tukiasemassa säteilytehorajaa sovelletaan kuhunkin sektoriin.

(**) On huomattava, että joissakin käyttöönottoskenaarioissa tämä raja ei välttämättä takaa häiriötöntä nousevaa siirtotietä viereisillä kanavilla, vaikka häiriöitä lievittäisikin tyypillisesti rakennusten läpäisyhäviö ja/tai erot antennien korkeudessa. Kansallisella tasolla voidaan soveltaa myös muita häiriönvähentämismenetelmiä.

Taulukko 6

Rajoitettujen lohkojen tehorajat ei-AAS-tukiasemille, joilla on antennin sijoittamista koskevia lisärajoituksia

BEM-osatekijä	Taajuusalue	Suurin keskimääräinen EIRP-raja
Perustaso	Taajuusalueen alareunasta eli 2 500 MHz:stä -5,0 MHz:in päähän lohkon alareunasta, tai +5,0 MHz:n päästä lohkon yläreunasta taajuusalueen yläreunaan eli 2 690 MHz:iin	– 22 dBm/MHz
Siirtymäalue	-5,0–0 MHz lohkon alareunasta tai 0–5,0 MHz lohkon yläreunasta	– 6 dBm/5 MHz

Taulukko 7

Ylimääräinen perustason tehoraja AAS-tukiasemille radioastronomialiikenteen osalta

BEM-osatekijä	Taajuusalue	Tilanne	TRP-tehoraja solua kohti
Ylimääräinen perustaso	2 690–2 700 MHz	A	+ 3 dBm/10 MHz
		B	Ei sovelleta

Tilanne A: Tällä raja-arvolla saadaan pienennetty koordinointialue RAS-asemien suhteen.

Tilanne B: Tilanteissa, joissa asianomainen jäsenvaltio ei katso ylimääräistä perustasoa tarpeelliseksi (esim. jos lähellä ei ole RAS-asemaa tai jos koordinointialuetta ei tarvita).

Selvennys taulukkoon 7

Näitä tehorajoja voidaan soveltaa RAS-aseman koordinointialueen koon pienentämiseksi tietyillä maantieteellisillä alueilla. RAS-asemien suojaamiseksi tarvittavan koordinointialueen koosta riippuen myös rajat ylittävä koordinointi voi olla tarpeen. Kansallisella tasolla saatetaan tarvita lisätoimenpiteitä RAS-asemien suojaamiseksi.

▼M1

D. PÄÄTELAITTEIDEN TEKNISET EHDOT

Taulukko 8

Päätelaitteiden lohkonsisäiset tehorajat

BEM-osatekijä	Suurin keskimääräinen EIRP-raja (mukaan lukien lähettimen automaattisen tehonsäädön alue)	Suurin keskimääräinen TRP-raja (mukaan lukien lähettimen automaattisen tehonsäädön (ATPC) alue)
Lohkonsisäinen	+ 35 dBm/5 MHz	+ 31 dBm/5 MHz

Huomautus: Kiinteässä sijaintipaikassa oleviin tai kiinteästi asennettuihin päätelaitteisiin olisi sovellettava EIRP-arvoa ja kannettaviin ja liikuteltaviin päätelaitteisiin TRP-arvoa.”